

Obra exposada | Obra expuesta | *Work on display*

1. Over Easy 1M

Oli sobre lli

2. Over Easy 2M

Oli sobre lli

3. Space 2M

Oli sobre lli

4. Sense títol 1M

Llençol

5. Rich 1M

Tècnica mixta
sobre lli

6. Sense títol 2M

Llençol

7. Space in 1M

Oli sobre lli

8. Sense títol 3M

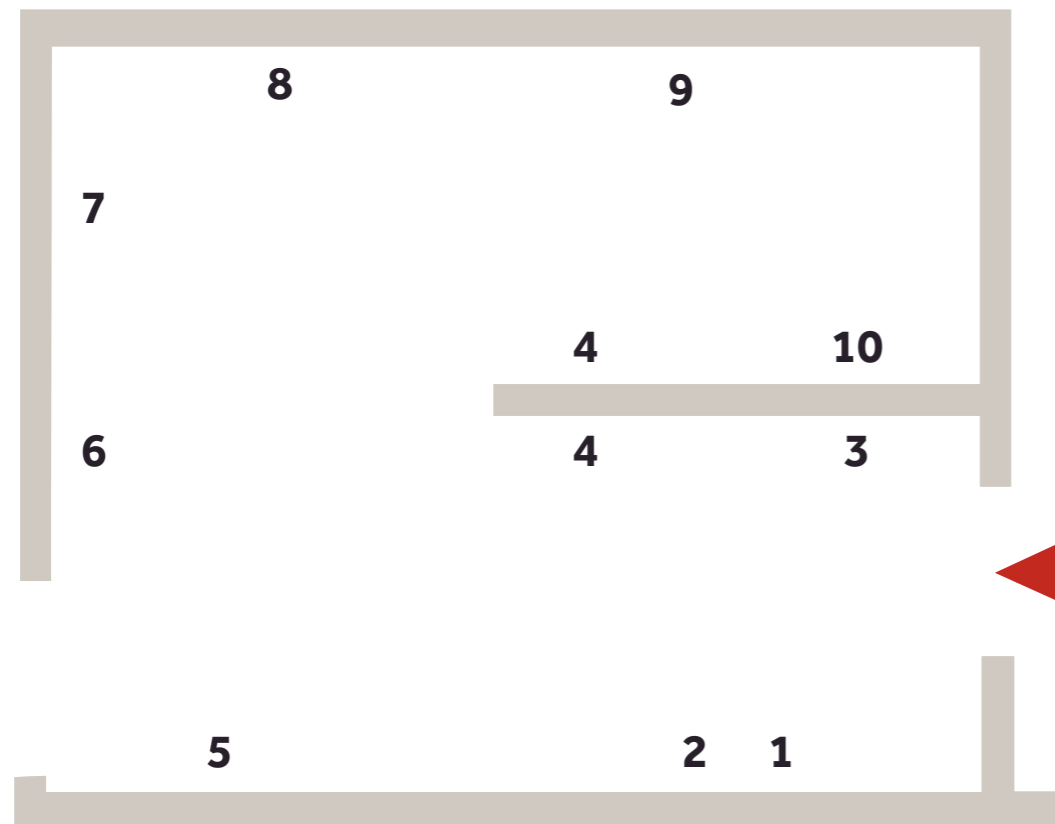
Llençol

9. Rich 2M

Tècnica mixta
sobre lli

10. Rich 3M

Tècnica mixta
sobre lli

Aire de Montserrat Guillermo Pfaff

Museu de Montserrat
Espai d'Art Pere Pruna

1.07.2017 - 8.10.2017

Aire de Montserrat se situa al bell mig d'una trama densa d'ambivalències. Aparentment, el títol sembla que no amagui grans enigmes, però reforça implícitament la tensió entre lleugeresa i gravetat sobre la qual s'estableix el projecte expositiu. A la muntanya i al monestir de Montserrat hi habiten nocions històriques de pes que s'uneixen a la dimensió tel·lúrica que domina l'experiència dels seus visitants.

L'obra que presenta aquí Guillermo Pfaff respon a aquesta rotunditat amb un programa pictòric que beu de qüestions lligades a la realitat del nostre temps, associades a una certa sensació de desarrelament produïdes per l'acceleració i la tecnologia que troben un eco en la peculiar relació entre imatge i suport que caracteritza la seva pintura.

Hi ha un moviment lliscant en tota l'exposició, una pintura indòmita que manté una relació indissociable amb el suport que l'acull. De vegades, el suport sembla contagiats per la pintura, i es desplaça en l'espai sense cap límit que la contingui, com una taca indefinida sense contorn ni forma.

En són bona prova les teles de creació recent que pengen del mur d'aquesta sala i ens permeten entreveure noves inflexions entorn a l'espai pictòric. *Aire de Montserrat* posa en relació el poso ocre i terrós de la tradició enfront la fluïdesa inabastable de les imatges del nostre temps.

Aire de Montserrat se encuentra en el centro de una densa trama de ambivalencias. Su título no parece esconder grandes enigmas, pero refuerza implícitamente la tensión entre levedad y gravedad sobre la que se apoya el proyecto expositivo. En la montaña y el monasterio de Montserrat se citan nociones históricas de gran calado que se unen a la dimensión telúrica que domina la experiencia de quien los visita.

La obra que presenta aquí Guillermo Pfaff responde a esa rotundidad con un programa pictórico que bebe de cuestiones ligadas a la realidad de nuestro tiempo, asociadas a cierta noción de desarraigo producidas por la aceleración y la tecnología que encuentran su eco en la peculiar relación entre imagen y soporte que caracteriza su pintura.

Hay un movimiento deslizante a lo largo de la exposición, una pintura indòmita que mantiene una enconada relación con el soporte que la acoge. En ocasiones, éste parece contagiado por aquélla, y se desplaza en el espacio sin límite que lo contenga, como una mancha indefinida sin contorno ni forma.

Así las telas de creación reciente que cuelgan del muro de esta sala y que permiten vislumbrar nuevas inflexiones en torno al espacio pictórico. *Aire de Montserrat* pone en relación el poso ocre y terroso de la tradición frente al fluir inasible de las imágenes de nuestro tiempo.

Aire de Montserrat is situated at the centre of a densely woven web of ambivalence. The title itself does not seem to point to such an enigma, but it implicitly strengthens the tension between the levity and gravity existing within the project on display. In the mountains and Monastery of Montserrat, deep historical notions are put forth, united with an earthly dimension that predominates in the experience of those standing before it.

The work presented here by Guillermo Pfaff responds to this decidedness with a pictorial display that takes in questions steeped in the reality of our times, one associated with a certain notion of being uprooted as a result of the current acceleration and technology that are echoed by the peculiar relationship between image and support that characterizes his artwork.

A shifting, slippery movement can be noted throughout the exhibition; irrepressible paintings that maintain a fierce relationship with the support that holds it. Occasionally, this one seems to have been infected by that other one, and moves in the limitless space that contains it, as if it were an indefinite splotch with neither shape nor form.

*Much like the recently created fabrics hanging from the wall of the room, which allow the viewer to devise new inflections around the pictorial space. *Aire de Montserrat* manages to juxtapose the earthy, ochre sediments of tradition with the elusive flow of images of our times.*

Javier Hontoria